

[Simonsen.]

bejdsministeren, om det ikke er muligt, at man nedsætter et udvalg med repræsentanter for arbejdsmarkedets organisationer — og når jeg siger arbejdsmarkedets organisationer, tænker jeg ikke alene på hovedorganisationerne, Dansk Arbejdsgiverforening og LO, men også på de mange funktionærorganisationer, som normalt deltager i disse forhandlinger — et udvalg, hvor man kan trække tingene op og få dem gjort klar til den overenskomstforhandling, som skal finde sted i 1971. Den form for arbejdsgang har vi jo set eksempler på på en lang række andre områder inden for lovgivningen; jeg kan bare nævne et område som arbejderbeskyttelseslovgivningen, hvor selv en så trykhedsbetonet lovgivning først blev gennemført i folketinget efter årevis forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg tror, det kunne blive den lykkeligste udgang af situationen, hvis man tog initiativ til nedsættelse af et sådant udvalg og vi på den måde kunne være med til at lægge et pres på, så at lønmodtagernes ønske om 4 ugers ferie blev honoreret så snart som muligt.

De øvrige punkter i forslagen skal jeg ikke gå nærmere ind på. Socialdemokratiets forslag bærer måske lidt præg af den konkurrence, der har været i retning af ikke at komme for sent med forslaget. Vi skal jo i næste samling, som arbejdsministeren allerede har bebudet det, diskutere den tekniske side. Men jeg vil dog gerne sige til socialistisk folkeparti, at forslaget om ferielønsfond lyder særdeles interessant, og det synes jeg nok kunne fortjene at få en nærmere behandling i forbindelse med de ændringer, som skal finde sted i næste folketingssamling.

Alt i alt beklager vi som sagt, at vi ud fra den eksisterende arbejdsmarkedsproblematik ikke kan medvirke til gennemførelse af forslaget, hvor berettiget vi end kan mene at kravet om 4 ugers ferie er.

Jens Frandsen: Ministeren oplyste i sin tale, at regeringen i næste folketingssamling på grundlag af ferieudvalgets redegørelse agter at fremsætte forslag til ændringer i ferieloven. Jeg er også af den opfattelse, at denne lovgivning bør tages op til overvejelse med henblik på en modernisering. Der findes i redegørelsen en lang række interessante oplysninger om arbejdstid og ferie, og ud-

valget har endvidere skitseret et udkast til en ny ferielov.

Allerede for et par år siden, da vi havde et forslag om ændring af loven til behandling, udtrykte jeg ønske om en revision på områder, der også er behandlet i redegørelsen. Det drejer sig bl. a. om en større spredning af ferien. Ferievanerne er i de senere år ændret meget; mange ferierer under sydligere og varmere himmelstrøg; end man tidligere gjorde det, og kunne måske ønske ferien henlagt til andre tider af året end ferielovens bestemmelser, hvis de da overholdes, giver mulighed for. Ligeledes havde vi udtrykt ønske om en bedre sikring af feriepengene. Det ønsker vi stadig væk at nå videre med og må vel så konstatere, at man nu i konkursloven på det område har taget skridt til en bedre sikring.

Da arbejdsmarkedets parter i foråret forhandlede overenskomster, var feriens længde med i overvejelserne. I de overenskomster, der blev resultatet af forhandlingerne, indgik arbejdstidsnedsættelse og forhøjelse af lønningerne. Uden at jeg kan vide det ganske præcis, må jeg have lov til at gå ud fra, at parterne har fordelt de opnåede goder på disse områder, måske fordi begge parter stærkest har ønsket fremskridtene her, men under alle omstændigheder fordi man har kunnet enes om resultatet.

Diskussionen om, hvad den stigende velstand skal bruges til eller ønskes brugt til, er en diskussion, der er ført gennem længere tid, og herunder finder jeg det ganske selvfølgelig, at også spørgsmålet om den daglige arbejdstid og feriens længde indgår. Spørgsmålet om ferielængde og -godtgørelse hænger meget nøje sammen med andre aftaler, der bestemmer produktionens vilkår; derfor kan det ikke i dag være rigtigt at vedtage en beslutning, der pålægger den ene part midt i en overenskomstperiode et yderligere bidrag på 2³/₄ pct. Desuden ville folketinget jo allerede ved denne beslutning have lagt fast, hvilke eventuelle forbedringer der først måtte vælges ved næste overenskomstfornyelse.

Spørgsmålet hører for mig at se hjemme i en langt større sammenhæng. Desuden er det også et spørgsmål om opgavefordelingen mellem lovgivningsmagten og arbejdsmarkedets parter. Jeg ved ikke, om det er forslagsstillernes hensigt, at det princip, vi hidtil har